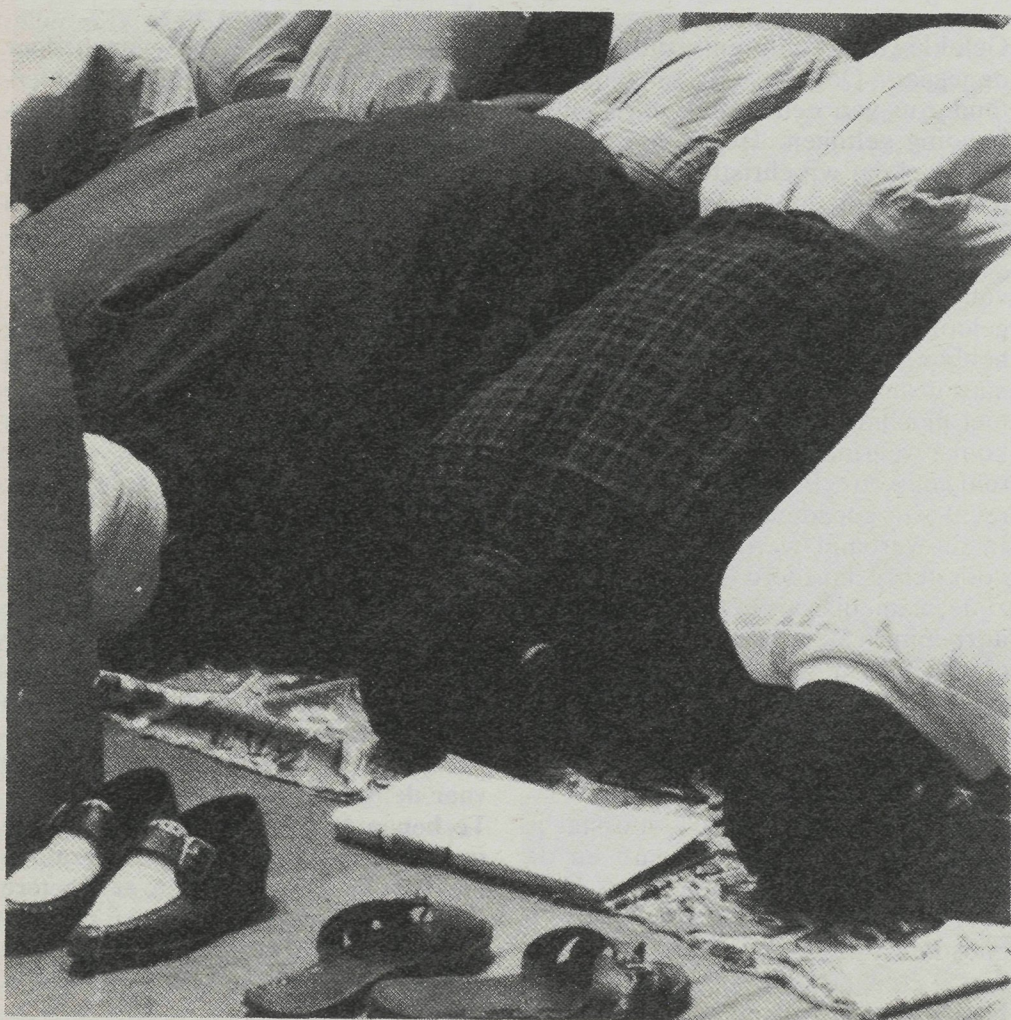




Toch dialoog?

Men kan zich natuurlijk afvragen of het onder zulke omstandigheden nog wel zin heeft om naar een dialoog tussen christenen en moslims te streven. Met die vraag is de conferentie te Mombasa uiteraard uitvoerig bezig geweest. In het algemeen was de stemming dat men wel degelijk nog steeds de dialoog met de moslims wilde zoeken en bevorderen. Daarvoor zijn verschillende redenen aan te voeren.

In de eerste plaats moet nadrukkelijk voorkomen worden dat we een eenzijdig en daarom onjuist beeld van de hedendaagse islam zouden aanhangen. Er werden in Mombasa ook hele positieve verhalen verteld over de relatie tussen christenen en moslims. Met name in veel Afrikaanse landen is die relatie redelijk tot goed. Op een bepaalde middag werden we toegesproken door een moslimse leider uit Mombasa die de goede verhouding tussen moslims en christenen aldaar roemde. Veel moslims zijn allesbehalve gelukkig over de gebeurtenissen in Iran en Pakistan. Ook van Indonesië geldt dat veel moslims open staan voor positief contact met christenen. De laatste jaren zijn er niet alleen van christelijke maar ook van moslimse zijde initiatieven genomen ter bevordering van betere relaties.

In de tweede plaats valt te bedenken dat de geschiedenis van de dialoog tussen christenen en moslims nog maar tien jaar oud is na een geschiedenis van dertienhondervijftig jaar vol onderling misverstand en onderlinge vijandigheid. We moeten de moed daarom niet te gauw opgeven. Ik ben zelfs geneigd te stellen dat het meer dan ooit nodig is om de wegen van betere verstandhouding open te houden of open te leggen. Voor de toekomst van de kerk in de moslimse wereld, voor haar aanwezigheid en haar getuigenis aldaar is dit levensnoodzakelijk. De conferentie heeft zich daarom achter die noodzaak van dialoog ge-